

полумъртва овца, “ азъ, макаръ че толкось
 “ ся трудихъ да тя извади́хъ отъ безопасно-
 “ то мѣсто, сега бяхъ ти показала, ако бѣ
 “ възможно, какъ да ся върнешъ тамъ. Да-
 “ но, вмѣсто да предумамъ тебе да бѣгаши
 “ изъ онѣзи оградѣ, бѣхъ искала да влѣ-
 “ зѣхъ и азъ въ нейъ! Но укорявахъ пастыря,
 “ и заборавахъ силѣ-тъ на льва; съ тоя
 “ способъ гордостъ-та ми мя развали. Огра-
 “ да-та, що остави, лѣжи на кѣдѣто изгрѣ-
 “ ва слънце-то. Погледни нагорѣ: видишь
 “ ли онѣзи свѣтливѣ звѣзди? Кѣмъ нейъ
 “ да имашъ очи-ти си прилѣпени и да ти-
 “ чашъ за живота си „ !

Слѣдъ тыя думы овца-та издѣхна. На
 Неискуство сърдце-то ся изпълни съ призна-
 телность за тѣзи послѣднѣ добринѣ на овцѣ-
 тѣ; и не изгуби нито единъ минутъ за да
 послѣдва нейния свѣтъ, и да ся върне колко
 можеше по-скоро, въ оградѣ-тъ: макаръ че
 едвамъ смѣхъ да ся надѣва че ще може нѣ-
 кога да стигне пакъ тамъ безопасно. Сичкѣ-
 тѣ нощъ тичаше, и слушаеше подирѣ си блѣя-
 ніе-то на овцы-ты, и рыканіе-то на льва от-
 далече. Взираше ся на свѣтливѣ-тъ звѣзди
 кѣмъ въстокъ, до гдѣ тя быде невидима, ко-
 гато вмѣсто нейъ показа ся бѣлѣга на зорѣ-
 тѣ. Съ толкози бързость тичаше, щото о-
 стави другары-ты си много назадь: отъ тѣхъ
 обаче много не можехъ да земѣть исто-то
 оправяніе.

Когато изгрѣя слънце-то, Неискуство видѣ